

og det kan jeg fuldt ud underskrive, at Resultatet af den mellemkommunale Beskatning i Skatteloven af 1903 nærmest blev en Illusion. Den har ikke bragt megen Tilfredshed, men den har bragt et meget stort Arbejde ikke alene for Kommunerne selv, men ogsaa for Overskatteraadene, og det er et overordentlig vanskeligt Spørgsmaal at afgøre, saaledes som det har været hidtil. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) mente, at det havde sin væsentligste Betydning for København, men ikke saa meget ude i Landet. Jeg tror dog, det har forholdsvis ret stor Betydning ogsaa ude i Landet. Selvfølgelig blive Beløbene smaa i Sammenligning med, hvad de blive for den vældige Kommune, men ogsaa for adskillige Landkommuner har det spillet en betydelig Rolle, navnlig hvor der er store Godser med store Skove og Fideikommiskapitaler og andre Ting, men hvor den Kommune, som har ventet at faa en ret betydelig Skatteindtægt af saadanne Godser, saa godt som intet har opnaaet efter de bestaaende Love. Jeg mener derfor, at i Princippet er det rigtigt, at Erhvervs-kommunen faar noget mere ud af de Indtægter, der erhverves i den, selv om Skatteyderen bor i Nabokommunen. Og ligeledes vil jeg sige med det samme, at det forekommer mig fuldt ud rigtigt og berettiget, at det nu bliver Ligningsprocenten, som bliver lagt til Grund ved Beskatningen af disse Indtægter, i Stedet for Skatteprocenten. Om det derimod er den rette Grænse, der er sat ved Fritagelsen af Indtægter paa under 2,500 Kr., er vanskeligere at sige. Det kan godt være, at navnlig for de større Byer som København og Frederiksberg, hvor Indtægterne formentlig ere større end i det øvrige Land, er Grænsen ikke passende, men ude i Landets øvrige Egne, i alt Fald i Landkommunerne, er 2,500 Kr. regnet for en ret god Indtægt, og derfor forekommer det mig, at det vil være tilstrækkeligt. Man kan jo dog heller ikke lovgive over det ganske Land udelukkende af Hensyn til København og omliggende Byer eller maaske enkelte andre store Byer, der mene at lide en Del ved, at særlig mange flytte fra Storbyen ud i Nabokommunen, men Udvalget vil vel kunne tage under Overvejelse, om der ikke, hvis det kan oplyses bestemt, at enkelte Kommuner ville lide særlig derunder, muligt kunde blive truffet nogle Undtagelsesbestemmelser, der kunde raade Bod paa disse Ulemper.

Ogsaa der falder det Spørgsmaal mig ind: Hvortil skal egentlig den kommunale

Skatteprocent bruges, hvis disse Bestemmelser blive vedtagne? Hidtil er jo den mellemkommunale Beskatning lignet efter den kommunale Skatteprocent; men naar den nu skal udredes efter Ligningsprocenten, saa forekommer det mig, at dette kunstigt tilvejebragte Procenttal, der kommer som Skatteprocenten, bliver ret overflødigt. Naar det ikke anvendes praktisk noget Sted i den virkelig opkrævede Skat, kommer det jo kun til at staa som en Art Maalestok for, hvor store de virkelige Indtægter ere i Kommunen. Det kan være, at det var ønskeligt at bibeholde det netop af den Grund, men ellers ser jeg ikke, det faar nogen praktisk Betydning.

Princippet i dette Afsnit af Loven, der angaar den mellemkommunale Beskatning, Erhvervsskatten, forekommer det mig derfor ogsaa, at jeg kan tiltræde. Der er jo her ogsaa taget Hensyn til Kildebeskatningen, og det mener jeg egentlig ogsaa kan være rigtigt. Derimod har et Mindretal i den nedsatte Kommission ikke fundet det rigtigt at gaa til den almindelige Forhøjelse og Nedsættelse med Hensyn til Erhvervsindkomsterne, og jeg indser ogsaa, at det kan være vanskeligt at træffe det rette der, det vil maaske blive for kompliceret. Selve Lovforslaget har jo heller ikke fulgt Flertallet her.

Det tredie Afsnit, Selskabsbeskatningen, forekommer det mig, at de to foregaaende Ordførere ikke udtalte sig om, men jeg vil dog sige et Par Ord derom. Jeg har ogsaa ment og mener endnu, at det kan være ganske rigtigt, at der bliver lagt noget mere Skat paa Selskaber og Aktieforetager. Udviklingen gaar mere og mere i Retning af, at store Bedrifter og Virksomheder gaa over til Aktieselskaber, og derved gaa Kommunerne Glip af en Skatteindtægt, de have haft i Forvejen, idet det er meget vanskeligt efter den bestaaende Lov at faa nogen væsentlig Skatteindtægt af disse Aktieselskaber. Vel maa man beskatte dem med 3 pCt, men vanskeligt er det, og lidt have de givet. Det forekommer mig derfor, det er et Fremskridt, naar man nu ogsaa vil beskatte andre Indtægter, f. Eks. Henlæggelser til Reservefunds. Her er ogsaa nævnt Henlæggelser til Fornylsesfonden. Det kunde maaske være lidt mere tvivlsomt, om det er rigtigt at beskatte disse sidste Henlæggelser, thi enhver Skatteyder har jo Lov til i sin Bedrift at fradrage en ret betydelig Procent i Vedligeholdelsesudgifter, og det er i Grunden en Slags Fornylsesfond, der er undtagen. Derimod fore-